Michael Willson

Aprópénzért az élet

ÖREGEDÉS ÉS FIATALODÁS TITKAI

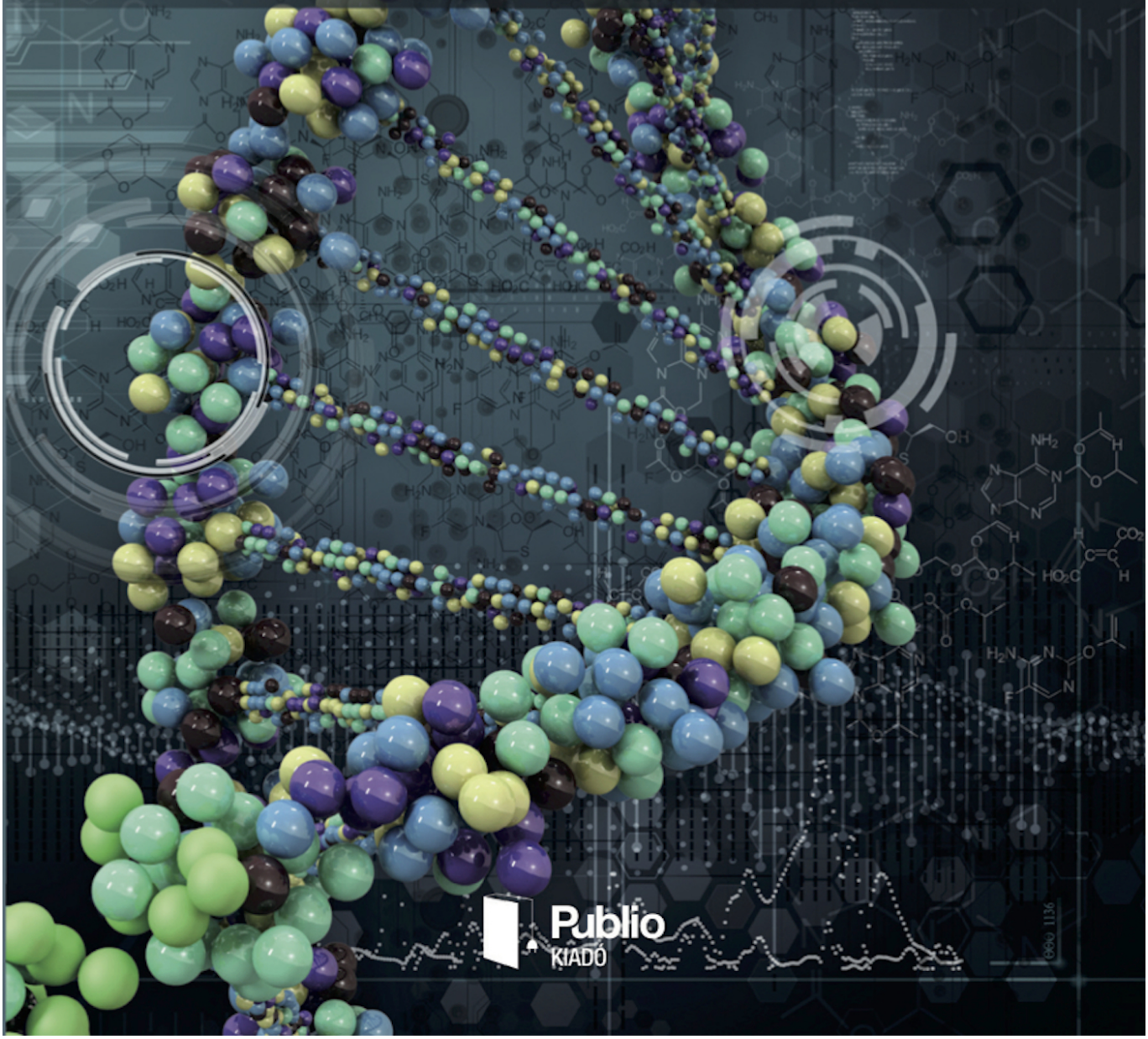

Publio KIADÓ

Aprópénzért az élet

Öregedés és fiatalodás titkai

Michael Willson

2014

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Percek! Órák! Évek! Átverés valamennyi!

Miért viszonyítjuk magunkat az évekhez? Miért kell úgy gondolkodnunk a betegségről, öregségről, ahogyan gondolkodunk, miért illesztünk a betegségek mellé életkort? Ezt látod mindenhol, a médiában, városi pletykákban, munkahelyen. Születésünk pillanatától kapjuk az azonosítás sablonját, azaz hogyan rendelj a különféle életkorokhoz betegségeket! Nonszensz! Élni készülünk, de mindig csak ahhoz kapjuk a receptet, hogyan kell megöregedni és nyomtalanul tűnni el a világból! Mi pedig engedelmesen, lehajtott fejjel kezdünk elmúlni, utána sem gondolva annak:

Miért van ez így?!

Biztos, hogy így kell lennie?!

Ehelyett, míg a semmibe ballagunk, egy életen át bolondok módjára tűnődünk azon, mi is az élet értelme?

Hogy rejtőzhetett el ilyen tökéletesen valami, ami ennyire világos és nyilvánvaló: Az élet egyetlen értelme, hogy éljen. Ez a kulcs az utazáshoz! Ám ez csupán egy kulcs, nem több! Az értelmet és a tartalmat mi adjuk hozzá! Hogy miért céltalan, száműzött kutya valaki élete? Nos, nem az élete a céltalan, hiszen az csupán a kulcs. Ő csupán hűségesen kiszolgál . A mi dolgunk szembenézni a vágyainkkal és elég értékesnek tartani őket ahhoz, hogy célokat kitűzve utat találjunk hozzájuk. Az élettől átfűtve egyetlen útravalónk, hogy derűs lencsén keresztül szemléljük a világot, azaz harmóniában legyünk az életünkkel, amely csak élni akar, mely csak az életben képes gondolkodni! Ha jót akarunk magunknak, a legjobb, ha egy irányba tartunk vele. Az élet ismeri a végtelent, hiszen számára csak arra vezet út! Ne hátráltassuk azon keseregve, hogy a legutóbbi kudarc óta még mindig nem másztunk ki a gödörből, mert az egy HATALMAS kudarc volt. Ha kudarcokban gondolkodunk, a legkisebb hibát is súlyos kudarcként könyveljük el! Ezzel talán még nem is volna baj! A baj az, hogy el is hisszük, hogy az a nézőpont igazat lát! Létezik másik nézőpont, létezik másik igazság is! Megszámlálhatatlanul sok van belőlük! Hagyjuk a nyavalyába azokat, amik úgy húznak a mélybe, mint gyöngyhalászt a kő. Értékesebb nézőpontok is léteznek. Százszor jobbak az enyémeknél!

Na, persze, ha minden rossz, élni sem jó! Ilyenkor jön jól a pia, a cigaretta, a kávé, és egyéb jutalmak! Hát nem? Legalább annyi örömünk legyen az életben, hogy belerúgunk párat, nem igaz?

Azt gondolom, hogy most, amikor úgy érzem, a fejemben helyükre kerültek a dolgok, végtelen szépséget vélek felfedezni az életben… Minden ízében, dimenziójában! Nagyon- nagyon sokáig vagyok már képes élvezni a szép tájakat, a kisvárosokat, a langyos, esti, vízparti sétákat a kedvesemmel, a gyerekeim ölelését, a lélek mélyén rejlő csendet, a barátaim ostoba vicceit! Rájövök, hogy azért töltenek el a dolgok csodálattal és gyönyörrel, mert így alkották meg őket! A bástyával megerősített várkapuk esti aranyfényben! A feleségem meztelen teste! A kölykeim mosolya! Mindenhonnan a szépség, a teremtés és az élet köszön vissza!

Valójában mindenkiben ott rejlik egy boldog élet tökéletes, maradéktalan lehetősége. Ott fut melletted az alternatív valóságod, amely boldogabb annál, mint amelyikben élsz! Könnyedén átléphetsz oda. A dolgod csak annyi, hogy értékeld az életed. Csak egy pozitívabb nézőpont kell hozzá. De figyelem, onnan vissza is lehet ám térni! Ahhoz elég egy negatívabb nézőpont. Futnak még melletted sokkal boldogtalanabb és sokkal boldogabb életek is! És az érzelmeiden keresztül el is juthatsz bármelyikükhöz. Eljuthatsz olyanokba, ahol fiatalabb vagy, mint pillanatnyilag, és fordítva!

Meddig szolgál az az autó, amit ütnek, rúgnak, zúznak? Meddig szolgál bármi, amivel ennyire ostobán bánnak? Ez az élet tisztel és szolgál minket. Miatta vagyunk itt. Nem baj, ha nem értünk hozzá, mi azonban oktalan módon, szisztematikusan tönkretesszük.